

Besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland van 1 juli 2014, nr. 215679/290924, tot vaststelling van de ontwerp- Uitvoeringsregeling Natuurcompensatie Noord-Holland.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland;

Gelet op artikelen 19, achtste lid, aanhef en onderdeel b, en 25, zesde lid, van de Provinciale Ruimtelijke Verordening;

Besluiten vast te stellen:

Uitvoeringsregeling natuurcompensatie Noord-Holland

Haarlem, 1 juli 2014

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,

J.W. Remkes, voorzitter.

G.E.A. van Craaikamp, provinciesecretaris.

Ontwerp-Uitvoeringsregeling Natuurcompensatie

Wij hebben besloten om de Beleidsregel compensatie natuur en recreatie Noord-Holland te vervangen door een nieuwe uitvoeringsregeling. De uitvoeringsregeling geeft aan hoe gecompenseerd moet worden als er aantasting is van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), ecologische verbindingzones (evz) of weidevogelleefgebied. In de Provinciale Ruimtelijke Verordening is aangegeven wanneer ingrepen in de EHS, evz en weidevogelleefgebied toegestaan zijn en dat ingrepen gecompenseerd moeten worden. De uitvoeringsregeling is dus een uitwerking van de Provinciale Ruimtelijke Verordening.

Terinzagelegging

U kunt de ontwerp-Uitvoeringsregeling Natuurcompensatie van woensdag 16 juli 2014 tot en met maandag 19 september 2014 inzien op alle gemeentehuizen van Noord-Holland en op het kantoor van de provincie Noord-Holland, Houtplein 33 te Haarlem. Bij inzage op het kantoor van de provincie verzoeken wij u telefonisch een afspraak te maken, tel: 023-5144068. U kunt de stukken ook downloaden van onze website:

<http://www.noord-holland.nl/web/Digitaal-loket/Inspraak/Terinzageleggingen.htm>

Zienswijze indienen

Van 16 juli 2014 tot en met 19 september 2014 kan een ieder schriftelijk zienswijzen naar voren brengen ten aanzien van de ontwerp-Uitvoeringsregeling Natuurcompensatie. Uw zienswijze kunt u sturen aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, ter attentie van A.B.H. Blakborn, Postbus 3007, 2001 DA Haarlem onder vermelding van 'Zienswijze ontwerp-Uitvoeringsregeling Natuurcompensatie'. Ontvangen zienswijzen worden opgenomen in een Nota van beantwoording. Daarin volgt een beschrijving van de aard van en het ambtelijk advies over de ingediende zienswijzen. Gedeputeerde Staten betrekken dit bij hun besluitvorming over de definitieve Uitvoeringsregeling Natuurcompensatie, die voorzien is in november 2014.

Ontwerp

Gedeputeerde staten van Noord-Holland;

Gelet op artikelen 19, achtste lid, aanhef en onderdeel b, en 25, zesde lid, van de Provinciale Ruimtelijke Verordening;

Besluiten vast te stellen:

Uitvoeringsregeling natuurcompensatie Noord-Holland

Artikel 1

In deze regeling wordt met een bestemmingsplan gelijkgesteld: een projectuitvoeringsbesluit op grond van de Crisis- en herstelwet en een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onderdelen 2° of 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht wordt afgeweken van een bestemmingsplan.

Artikel 2

- 1 Voor zover een bestemmingsplan voorziet in een nieuwe activiteit of wijziging van een bestaande activiteit overeenkomstig artikel 19, derde en vierde lid, of in een of meer ontwikkelingen overeenkomstig artikel 25, derde lid en vierde lid, van de Provinciale Ruimtelijke Verordening, wordt in dat bestemmingsplan bepaald dat de initiatiefnemer daarvan fysieke maatregelen neemt ter compensatie van de schade aan de ecologische hoofdstructuur, een ecologische verbindingszone of een weidevogelleefgebied.
- 2 Indien fysieke maatregelen niet mogelijk zijn of indien het oppervlak dat wordt aangetast door een activiteit of ontwikkeling als bedoeld in het eerste lid plaatsvindt, niet meer bedraagt dan 3 hectare voor zover het betreft de ecologische hoofdstructuur of een ecologische verbindingszone en 5 hectare voor zover het betreft een weidevogelleefgebied, wordt in het bestemmingsplan bepaald dat de initiatiefnemer een bijdrage overeenkomstig artikel 8 voorafgaand aan de ontwikkeling aan de provincie Noord-Holland ter beschikking stelt ter uitvoering van compensatiemaatregelen.
- 3 Een bijdrage als bedoeld in het vorige lid wordt door de provincie gestort in een voorziening op de balans ten behoeve van compensatiemaatregelen.
- 4 Het bepaalde in het tweede lid is niet van toepassing op een activiteit of een combinatie van activiteiten als bedoeld in artikel 19, derde lid, onderdeel b, van de Provinciale Ruimtelijke Verordening.

Artikel 3

- 1 Uit de onderbouwing van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2, eerste lid, blijkt dat de fysieke maatregelen ter compensatie van de aantasting van de ecologische hoofdstructuur of een ecologische verbindingszone:
 - a plaatsvinden in nog niet gerealiseerde ecologische hoofdstructuur of ecologische verbindingszone of aansluitend aan bestaande ecologische hoofdstructuur of ecologische verbindingszone;
 - b plaatsvinden in de nabijheid van de aantasting tenzij wordt aangetoond dat dit niet mogelijk is;
 - c plaatsvinden in een gebied dat minimaal gelijk is aan de oppervlakte van het aangetaste gebied;
 - d de aangetaste wezenlijke kenmerken en waarden volledig compenseren;
 - e tenminste inrichting van het gebied ten behoeve van de ontwikkeling van de gewenste natuur en ontwikkelingsbeheer van die natuur voor een duur van tenminste 5 jaar, en in geval van bos 10 jaar, omvatten.
- 2 Een onderbouwing als bedoeld in het vorige lid omvat een omschrijving van de aantasting van wezenlijke kenmerken en waarden, de fysieke maatregelen en een motivering van het openbare belang van de compensatieplichtige activiteit.

Artikel 4

- 1 Uit de onderbouwing van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2, eerste lid, blijkt dat de fysieke maatregelen ter compensatie van de aantasting van een weidevogelleefgebied:
 - a plaatsvinden in een weidevogelleefgebied als bedoeld in artikel 25 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening;
 - b plaatsvinden in de nabijheid van de aantasting tenzij wordt aangetoond dat dit niet mogelijk is;
 - c inrichtingsmaatregelen of actief weidevogelbeheer omvatten voor een bedrag gelijk aan de kosten voor beheer in een gebied dat minimaal gelijk is aan de oppervlakte van het aangetaste weidevogelleefgebied rekening houdende met een jaarlijkse rustperiode in de nestfase waarin agrarische werkzaamheden niet zijn toegestaan van 1 april tot en met 15 juni voor een periode van 30 jaar.
- 2 Een onderbouwing als bedoeld in het vorige lid omvat een omschrijving van de aantasting van het weidevogelleefgebied, de fysieke maatregelen en een motivering van het openbare belang van de compensatieplichtige activiteit.

Artikel 5

De fysieke maatregelen worden voor zover mogelijk planologisch vastgelegd in het bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2, eerste lid. Indien dat niet mogelijk is, blijkt uit de onderbouwing van het bestemmingsplan wanneer en hoe fysieke compensatie planologisch wordt geregeld en dat het bevoegd gezag daaraan medewerking zal verlenen.

Artikel 6

De onderbouwing van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2, eerste lid, waarin fysieke maatregelen worden bepaald, omvat een compensatieplan dat voldoet aan de volgende eisen:

- a het plan bevat een kaart van een schaalniveau niet groter dan 1:10.000 waarop de locatie van de fysieke maatregelen plaatsvinden;
- b de fysieke maatregelen zijn concreet beschreven;
- c in het plan is aangegeven op welke momenten gedeputeerde staten de voortgang kunnen toetsen;
- d het plan bevat een tijdschema voor realisatie van de compensatie waaruit blijkt dat initiatiefnemer de compensatie uiterlijk binnen twee jaar na de start van de uitvoering van de compensatieplichtige activiteit realiseert ;
- e het plan beschrijft het jaarlijkse beheer van het gebied en de voorwaarden waaraan een beheerder moet voldoen.

Artikel 7

- 1 Een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2, eerste lid, bevat als bijlage een compensatieovereenkomst die is aangegaan tussen de initiatiefnemer en de provincie voor zover het betreft de uitvoering van fysieke maatregelen of een compensatieovereenkomst die is aangegaan tussen de initiatiefnemer, de gemeente en de provincie ter uitvoering van de compensatie als bedoeld in artikel 2, tweede lid.
- 2 In een compensatieovereenkomst als bedoeld in het vorige lid is ten minste opgenomen:
 - a welke rollen en verantwoordelijkheden de betrokken partijen hebben;
 - b een financiële onderbouwing waaruit blijkt dat de uitvoering van de fysieke maatregelen is zeker gesteld en niet wordt gefinancierd uit middelen die beschikbaar zijn op grond van een subsidieregeling;
 - c de termijn waarbinnen de uitvoering van compensatie moet zijn afgerond;
 - d een boeteclausule die van toepassing is bij het niet, niet tijdig of onvolledig uitvoeren van de compensatie tenzij sprake is van een overeenkomst tussen overheden.

- e de verplichting om te melden wanneer de uitvoering van de compensatiemaatregelen starten;
 - f de verplichting om gedeputeerde staten jaarlijks te informeren over de voortgang.
- 3 Voor het verschuldigd zijn van een boete als bedoeld in het vorige lid is geen ingebrekestelling nodig.
 - 4 Het boetebedrag wordt gestort in een provinciale voorziening op de balans ten behoeve van compensatiemaatregelen. Het boetebedrag is op het moment van vaststelling ten minste gelijk aan 150 procent van alle directe en indirecte kosten die samenhangen met de betrokken compensatie.

Artikel 8

- 1 Een bijdrage als bedoeld in artikel 2, tweede lid, omvat voor de ecologische hoofdstructuur en een ecologische verbindingszone de volgende kostenelementen:
 - a kosten voor de planontwikkeling en planuitvoering, deze zijn bepaald op 20 procent van de overige kosten;
 - b kosten van de aanschaf van vervangende grond;
 - c kosten van de basisinrichting;
 - d kosten van ontwikkelingsbeheer gedurende de ontwikkelingstijd, afhankelijk van het type natuur dat wordt ontwikkeld.
- 2 Een bijdrage als bedoeld in artikel 2, tweede lid, omvat voor een weidevogelleefgebied de volgende kostenelementen:
 - a de kosten voor de planontwikkeling en planuitvoering, deze zijn bepaald op 20 procent van de overige kosten;
 - b de kosten voor 30 jaar actief weidevogelbeheer voor een gebied dat minimaal gelijk is aan de oppervlakte van het aangetaste weidevogelleefgebied rekening houdende met een jaarlijkse rustperiode in de nestfase waarin agrarische werkzaamheden niet zijn toegestaan jaarlijks van 1 april tot en met 15 juni.

Artikel 9

- 1 De beleidsregel compensatie natuur en recreatie Noord-Holland van 17 december 2007, nr. 2007-76280 (Pb 2008, 10) wordt ingetrokken.
- 2 Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het provinciaal blad waarin zij wordt geplaatst.
- 3 Deze regeling wordt aangehaald als: Uitvoeringsregeling natuurcompensatie Noord-Holland.

TOELICHTING

Algemeen

Het compensatiebeginsel is vooral bedoeld om de ecologische hoofdstructuur (hierna: EHS), ecologische verbindingzones en weidevogelleefgebieden tegen aantasting te beschermen. Eén van de hoofddoelstellingen van het provinciaal beleid is om de biodiversiteit in Noord-Holland niet verder achteruit te laten gaan en bij voorkeur te verbeteren. De aanleg en het behoud van EHS, ecologische verbindingzones en weidevogelleefgebieden dragen bij aan die doelstelling. Al deze gebieden zijn belangrijk om de biodiversiteit in Noord-Holland te behouden. Is een ingreep in deze gebieden vanuit andere belangen toch noodzakelijk, dan is in de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) (artikelen 19 en 25) opgenomen onder welke voorwaarden een ingreep toch kan plaatsvinden. Is de aantasting toelaatbaar dan is het de bedoeling om de compensatie zo effectief mogelijk in te zetten. Voor de verschillende categorieën natuur gelden verschillende vormen van compensatie. De compensatie en de afspraken hierover worden vastgelegd in een compensatieplan en een compensatieovereenkomst tussen de initiatiefnemer en de provincie. In alle gevallen mag de compensatie uiteraard niet leiden tot aantasting van andere in de verordening ruimtelijk beschermde waarden.

Doel van de uitvoeringsregeling

Deze uitvoeringsregeling heeft drie doelen:

1. De uitvoeringsregeling bevat concrete uitvoeringsregels voor natuurcompensatie in Noord-Holland;
2. De uitvoeringsregeling maakt gemeenten en initiatiefnemers duidelijk in welke situaties, op welke wijze zij het compensatiebeginsel moeten toepassen;
3. De uitvoeringsregeling geeft aan op welke criteria gedeputeerde staten compensatieplichtige plannen en onderliggende documenten beoordelen.

De koppeling tussen de uitvoeringsregel en de verordening

Een initiatiefnemer moet de natuurwaarden die verloren gaan door een ruimtelijke ingreep op eigen kosten compenseren. Dit uitgangspunt noemen gedeputeerde staten het 'compensatiebeginsel'. De PRV bepaalt of en onder welke voorwaarden een ingreep mag plaatsvinden. Deze uitvoeringsregeling geeft aan op welke manier de initiatiefnemer de compensatie vorm moet geven.

Het beschermingsregime voor de EHS heeft het Rijk vastgelegd in de structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro, 1 oktober 2012), heeft het Rijk de verplichting opgenomen voor de provincies om in de verordening regels op te nemen die ervoor zorgen dat de provincie de EHS planologisch beschermt. De ligging en begrenzing van de EHS, ecologische verbindingzones en weidevogelleefgebieden geven GS weer in de kaarten die horen bij de verordening. Dit beschermingsregime geldt volgens het Barro *niet* voor de Noordzee, de Waddenzee en het IJsselmeergebied (inclusief Markermeer en IJmeer) en de randmeren. Voor de Waddenzee en het IJsselmeergebied stelt het Barro eigen regels waarbij het Rijk bevoegd gezag is.

Voor militaire terreinen geldt het compensatiebeginsel niet omdat ze geen onderdeel zijn van de EHS.

Wanneer is deze uitvoeringsregeling van toepassing?

Deze uitvoeringsregeling is van toepassing als sprake is van compensatie zoals bedoeld in artikel 19 en artikel 25 van de PRV. Op provinciale inpassingsplannen, Rijksinpassingsplannen, Tracébesluiten en Dijkverzwaringplannen is de PRV niet van toepassing. Wel vindt in het kader van deze projecten vaak compensatie plaats. Binnen de provincie Noord-Holland toetsen gedeputeerde staten de compensatie aan deze uitvoeringsregeling.

Voordat kan worden overgegaan tot compensatie, moet eerst worden vastgesteld of de ingreep toelaatbaar is in het kader van het ruimtelijk beleid. Hiervoor geldt het afwegingskader van de PRV bij bestemmingsplannen of daaraan verwante plannen.

Actualisatie van de beleidsregel uit 2007

De beleidsregel uit 2007 verwees nog naar de toen geldende Wet op de Ruimtelijke Ordening. Door de aanpassingen sluit de uitvoeringsregeling weer aan op de geldende regelgeving.

In de beleidsregel was compensatie alleen buiten EHS mogelijk, zodat de totale omvang van de EHS niet afnam. Met de herziening van de uitvoeringsregeling zijn deze voorwaarden gewijzigd. Compensatie vindt nu bij voorkeur plaats in nog niet gerealiseerde EHS of aansluitend aan bestaande EHS. Hiervoor zijn een aantal redenen:

1. Door de bezuinigingen van het Rijk, aangekondigd in 2012, is duidelijk geworden dat het een opgave is om de hele EHS te realiseren vanuit de beschikbare financiering. Compensatie is dan één van de middelen om de geplande EHS te realiseren.
2. Om compensatie zo doelmatig als mogelijk te laten zijn, is het gewenst dat met de compensatie robuuste eenheden worden gecreëerd en dat de compensatie in die gebieden wordt gerealiseerd waar de meeste ecologische winst kan worden behaald. De EHS begrenzing is juist gekozen vanwege de robuustheid en ecologische potenties. Door hier op aan te sluiten kan de compensatie effectief worden ingezet.
3. In praktijk blijkt dat de EHS geen vaststaande omvang heeft. Door grenswijzigingen en het toevoegen van nieuwe gebieden vinden jaarlijks beperkte wijzigingen plaats. Het compenseren binnen EHS zal dan ook niet hoeven leiden tot een afname van EHS.

Compensatie voor activiteiten in weidevogelleefgebied vindt bij voorkeur fysiek plaats. Als initiatiefnemers kunnen aantonen dat fysieke compensatie onmogelijk is, is financiële compensatie toegestaan. Bij ingrepen kleiner dan 5 ha is financiële compensatie toegestaan. Voor compensatie van verstoring in weidevogelleefgebieden was de eis in de beleidsregel dat compensatie bestond uit het realiseren van 12 jaar beheer op een perceel met dezelfde omvang als het verstoorde gebied. In de praktijk bleek dit twee nadelen te hebben:

- Het bleek erg moeilijk te zijn om agrariërs te vinden die aan weidevogelbeheer wilden doen in een gebied dat hier ook geschikt voor was. De meeste agrariërs die hiervoor in aanmerking komen en in een geschikt gebied liggen, hebben al een contract voor weidevogelbeheer, via het Subsidiestelsel Landschap- en Natuurbeheer. Wel blijkt dat er behoefte is aan inrichtingsmaatregelen en incidentele vergoedingen voor bijvoorbeeld, het onder water zetten van greppels om tijdelijk de waterstand te verhogen in droge voorjaren. Naast het voeren van beheer ter compensatie kan compensatie daarom ook ingezet worden voor deze inrichtingsmaatregelen om de kwaliteit van weidevogelleefgebied te verbeteren.
- Verstoring van weidevogelleefgebied is in de meeste gevallen permanent, daar kwam slechts 12 jaar beheer voor terug. Door als compensatie een vergoeding te vragen die overeenkomt met 30 jaar gemiddeld beheer, komt de compensatie meer overeen met het permanente karakter van de ingreep.
Gezien de verhouding tussen de ingreep en het werk voor compensatie door een initiatiefnemer, achten wij het wenselijk om de ruimte voor financiële compensatie te vergroten. De provincie bundelt deze compensatiegelden en zet deze in om grote aaneengesloten gebieden met weidevogelbeheer te creëren of om met inrichtingsmaatregelen de kwaliteit van weidevogelleefgebied te verbeteren.

Artikelsgewijs

Artikel 1

De Provinciale Ruimtelijke Verordening is van toepassing op bestemmingsplannen, beheersverordeningen en omgevingsvergunningen waarbij wordt afgeweken van het bestemmingsplan. Dit betekent dat het compensatiebeginsel alleen van toepassing is als het gaat om een nieuw bestemmingsplan of afwijking van een bestemmingsplan.

Veel grootschalige projecten hebben een eigen ruimtelijk plan. Zo zijn er provinciale inpassingsplannen en Rijksinpassingsplannen voor grootschalige projecten die het lokale niveau overstijgen, die feitelijk gelden als bestemmingsplan.

Daarnaast is voor snelwegen de Tracéwet van toepassing. Voor aanpassingen aan snelwegen of nieuwe snelwegen worden Tracébesluiten genomen.

Dijkverzwaringen worden vastgelegd in dijkverzwaringsbesluiten. Ook dit zijn bestemmingsplan overstijgende plannen. Gedeputeerde Staten toetsen alle compensatieprojecten binnen de provincie ongeacht welke planprocedure deze moeten doorlopen, aan de uitvoeringsregeling.

Artikel 2

Het uitgangspunt bij compensatie is dat de schade die door ontwikkelingen plaatsvindt fysiek en het liefst in de nabijheid van de ontwikkeling wordt gecompenseerd. In bepaalde situaties of bij aantastingen aan de EHS die kleiner zijn dan 3 ha en aan weidevogelleefgebieden die kleiner zijn dan 5 ha, bestaat de mogelijkheid van financiële compensatie in plaats van fysieke compensatie. Fysieke compensatie over deze relatief kleine oppervlakten is niet kosteneffectief. Bij compensatie voor EHS-gebieden groter dan 3 ha en bij weidevogelleefgebieden groter dan 5 ha is financiële compensatie alleen mogelijk als fysieke compensatie aantoonbaar niet mogelijk is.

Uitgangspunt bij de toepassing van financiële compensatie blijft dat uiteindelijk fysieke compensatie plaatsvindt, zij het door de provincie zelf. De financiële compensatie benutten Gedeputeerde Staten voor de realisatie van de EHS en het nemen van inrichtingsmaatregelen ten gunste van weidevogels. Via het programma Groen zullen Gedeputeerde Staten rapporteren over de besteding van de compensatiemiddelen.

Ook gedeeltelijke financiële compensatie is een optie, als fysieke compensatie niet voor 100% mogelijk blijkt, bijvoorbeeld als niet op tijd voldoende compensatiegrond gevonden kan worden.

Bij de saldobenadering conform artikel 19, derde lid, onderdeel b, van de Provinciale Ruimtelijke Verordening is financiële compensatie niet mogelijk, omdat het hier per definitie gaat om fysieke maatregelen die alles bij elkaar een verbetering vormen voor de EHS.

Artikel 3

Natuurwaarden die verloren gaan, moet de initiatiefnemer fysiek compenseren, door realisatie van vervangend areaal bij EHS of door het nemen van

inrichtingsmaatregelen bij de verbindingszone. Als vuistregel geldt dat de oppervlak van het compensatiegebied minimaal gelijk is aan het vernietigde oppervlak. Als een ingreep het EHS-gebied niet geheel vernietigt, maar – ondanks de afgesproken mitigerende maatregelen- verstoort of versnipperd, of de functionaliteit aantast, zal de compensatie moeten zorgen voor het opheffen van de effecten daarvan. In de praktijk betekent dat meestal ook realisatie van extra areaal EHS. Het bepalen van de omvang van de compensatie is per locatie en per ingreep gebaseerd op expert-judgement. De omschrijving van de wezenlijke kenmerken en waarden in het natuurbeheerplan geeft daarbij richting. Bij verbindingszones geldt dat de werking van de verbindingszone gelijk moet blijven of moet verbeteren. Het verdwijnen van stapstenen, rustplaatsen voor dieren langs ecologische verbindingszones, moet wel in oppervlakte gecompenseerd worden. Maar voor het overige gaat het vooral om het nemen van inrichtingsmaatregelen die het negatieve effect van de ingreep weer opheffen. Ook hier geldt dat geen algemene leidraad voor de omvang en de vorm van de compensatie kan worden gegeven, maar dat het afhankelijk is van de locatie en de mogelijkheden.

Artikel 4

Weidevogelleefgebieden zijn grote open gebieden die binnen topografische grenzen liggen. Binnen weidevogelleefgebieden liggen één of meerdere weidevogelkernen. Bij bescherming van weidevogelleefgebieden gaat het erom, om de openheid en de rust van het weidevogelleefgebied te handhaven. Het gaat daarbij niet om de actuele waarde die een gebied heeft voor weidevogels, maar om de potentiële waarde die een gebied heeft. Dat kan betekenen dat op de locatie van de ingreep geen weidevogels broeden, maar dat er toch compensatie moet plaatsvinden.

Bij het bepalen van het oppervlakte dat gecompenseerd moet worden, gaat het om de extra verstoring die door de ingreep wordt veroorzaakt. Het gaat dus niet alleen om het verdwenen areaal door de ingreep, maar ook om de verstoring die daarvan uitgaat door geluid, licht, bebouwing etc.

Artikel 5

Het zal niet altijd mogelijk blijken de compensatie te realiseren binnen hetzelfde bestemmingsplan als waarin de ingreep wordt geregeld. In dat geval moet er tenminste een besluit zijn over wanneer en in welk bestemmingsplan de compensatie dan wél wordt vastgelegd.

Artikel 6

Het compensatieplan dient het gemeentebestuur als toelichting bij het ruimtelijk plan te voegen en kan beschouwd worden als een toelichting bij het ruimtelijk plan waarin de ingreep wordt vastgelegd. Het opstellen van het compensatieplan is de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer. Het compensatieplan bevat een beschrijving van de ruimtelijke afweging, het verlies van waarden en de manier waarop de initiatiefnemer die compenseert. Uiteindelijk wordt het plan als bijlage bij de compensatieovereenkomst gevoegd, zodat de uitvoering van de compensatie geborgd is. De gemeente mag het bestemmingsplan inclusief het

compensatieplan en de compensatieovereenkomst alleen vaststellen als het voldoet aan deze uitvoeringsregeling.

Om toetsing en handhaving van het plan mogelijk te maken is het belangrijk dat de initiatiefnemer de te nemen maatregelen zo concreet mogelijk in het plan zet. Te denken valt daarbij aan de verschillende natuurbeheertypen die worden gerealiseerd en het oppervlak van deze natuurbeheertypen. Als natuurvriendelijke oevers een onderdeel zijn van de compensatie, gaat het ook om de specifieke helling van het talud etc. Daarnaast moeten begrippen die vage hoeveelheden aangeven, zoals “zoveel mogelijk” en het “merendeel”, vermeden worden. Bij financiële compensatie is het van belang om de verloren waarden te kwantificeren, zodat de hoogte van de financiële compensatie kan worden bepaald. De initiatiefnemer heeft de taak te zorgen voor het (laten) opstellen en tijdig (laten) uitvoeren van het compensatieplan. Hiertoe dient hij de benodigde informatie over de ingreep, de effecten, de voorgestelde compensatie en de kosten daarvan, te leveren. Gedeputeerde staten zullen het compensatieplan toetsen aan deze uitvoeringsregeling. Als de provincie zelf initiatiefnemer is, dan dienen gedeputeerde staten een besluit te nemen waarin de compensatie wordt vastgelegd waarmee de uiterste datum van uitvoering en de natuurkwaliteit kan worden geborgd.

Ditzelfde geldt voor de saldobenadering, maar zal daarin eerder de samenhang van de verschillende maatregelen en de onderbouwing waarom deze activiteiten uiteindelijk een positief effect hebben op de EHS.

Artikel 7

In de compensatieovereenkomst staan de rollen en verantwoordelijkheden van de betrokken partijen, evenals een financiële onderbouwing waaruit blijkt dat de realisatie van de compensatiemaatregelen, inclusief ontwikkelingsbeheer, is geborgd. Een format voor een compensatieovereenkomst is op te vragen bij de provincie. De uiterste termijn van realisatie wordt in de overeenkomst vastgelegd, met een boetebeding dat van toepassing is bij het niet tijdig uitvoeren van de maatregelen.

Mocht de initiatiefnemer zijn compensatieverplichtingen niet nakomen, dan neemt de provincie de uitvoering hierna over op kosten van de initiatiefnemer. Omdat de intensieve bestuurlijke relaties tussen overheden voldoende mogelijkheden bieden om nakoming van gemaakte afspraken te toetsen, kan een boetebeding achterwege blijven als het gaat om een overeenkomst tussen provincie en een andere overheid.

Artikel 8

Bij compensatie van EHS dient de initiatiefnemer te (laten) berekenen wat het vervangend aanleggen van het vernietigde natuurtype op dezelfde locatie zou kosten, uitgaande van de volgende posten:

Maatregel	Toelichting
Verwerving	Grondprijs afhankelijk van de locatie.
Basisinrichting	Afhankelijk van het natuurtype en de benodigde

	maatregelen, te berekenen volgens de standaardkosten van DLG.
Ontwikkelingsbeheer	Afhankelijk van het type dat wordt ontwikkeld. 5 jaar (bos: 10 jaar) reguliere beheerkosten voor het betreffende natuurtype, te berekenen volgens de normkosten van SNL (Subsidiestelsel Natuur en Landschapsbeheer). De subsidies die via het SNL beschikbaar zijn voor natuurbeheer zijn een percentage van de normkosten. Dit percentage wisselt jaarlijks en wordt door GS vastgesteld.
Uitvoeringskosten	20% van het totaal (alleen bij financiële compensatie)

Uitgegeven op 14 juli 2014

Namens Gedeputeerde Staten van Noord-Holland

G.E.A. van Craaikamp, provinciesecretaris.